

Tscherning: Den ærede Minister fulgte det Spørgsmaal, der blev bragt frem af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (A. Hage), hvor Skattelove først bør forelægges. For at staae som Lovgivningsmonumenter, er det vistnok ligegyldigt, hvor de først blive forelagte, og i den Henseende har Ministeriet fuldkommen Frihed; men de blive kun ubrugelige Lovgivningsmonumenter og faae ingen praktisk Betydning som Skattelove, naar de ikke først ere gaaede igjennem Folkethinget. Det er nemlig kun Finantsloven, som berettiger til at opkræve Skatter; Alverdens Skattelove give ikke Ret dertil, men kun Finantsloven. Nu kan vel enhver Skattelov blive gjort til Finantslov, naar der skeer en Tilføjning, som siger, at den maa umiddelbart sættes i Virksomhed og træde i Kraft; men dersom den ikke faaer denne Tilføjning, har den ingen Betydning; da behøver Ingen at underkaste sig dens Paalæg, førend Finantsloven har sagt, at Skatter nu kunne opkræves efter denne Lov. Dette var just Tilfældet med en lignende Sag, som forleden Dag blev bragt frem, og jeg søgte da at gjøre opmærksom paa, i hvilket Vilderede vi for Diebliffet befinde os, idet vi ideligt, men uberettiget, opkræve Skatter efter gamle Skattelove, der egentlig ikke kunne gjælde som Finantslove. Dette maa Folkethinget efterhaanden komme til at holde fast paa, og naar vi ikke gjøre det, vil man tilfodt arbeide sig ud over Finantslovens hele Betydning, og den vil kun komme til at staae som et Normal-Reglement, hvori der kun varieres lidt fra det ene Aar til det andet. En Række af Love, hvor paa Folkethinget faaer en mindre vigtig og stærk Indflydelse, vil da komme til at spille Messer i det hele Finantsvæsen saavel med Hensyn til Opkrævning som til Udbetaling.

Vi have begyndt efterhaanden at sætte vor Billie igjennem med Hensyn til Udgiftslove, og det Samme bør blive Tilfældet med Indtægtslove. Vi maae nødvendigviis komme til at holde fast paa en streng Fortolkning af Grundlovens Ord „førend Finantsloven er vedtagen, maae Skatter ei opkræves“, og ved Skatter maa da være forstaaet saavel directe som indirecte. Jeg er overbevist om, at, skøndt det kan være meget længe, førend man kommer til rigtigt at forstaae dette og især forfølge det — man trykker sig stadigt derved, saameget man kan, — vil man engang komme dertil, dersom vor hele Indflydelse paa Finantsvæsenet skal faae Noget at betyde.

Indenrigsministeren: Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem er paa Bidspor. Der er en Theorie, som er bleven opstillet navnlig af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) med Hensyn til Udgiftsbevillinger — jeg har aldrig ganske kunnet tilegne mig denne Theorie, men skal imidlertid ikke her gaae nærmere ind derpaa, — som den ærede sidste Taler nu vil overføre paa Skattelove (Tscherning: Det er ogsaa Bevillinger!). Jeg skal ikke gaae nærmere ind paa det ærede Medlems Theorie, som ikke ligger for her; men jeg er fuldkommen overbevist om, at Forsøget paa at overføre Theorien om Bemyndigelsen til Udbetaling af Udgifter paa Skattelove — saaledes at der af Grundlovens Bestemmelse om, at Skatter ikke maae opkræves, førend Finantsloven er vedtagen, skulde kunne udledes nogen Regel om, at Skattelove, som iøvrigt vare lovmæssigt vedtagne, skulde trænge til en Bevillingsclausul, — er saa uholdbart, som man vel kan tænke sig.